

Ku refleksji...

„A przecież nie cały umieram. To co we mnie niezniszczalne trwa”.

Jan Paweł II

„Życie, krótkie czy długie, jest podróżą w kierunku raju: tam jest nasza ojczyzna i nasz prawdziwy dom; to tam wyznaczono nam spotkanie! Chrystus oczekuje nas w raju! Nie zapominajcie nigdy o tej najwyższej i pocieszającej prawdzie”.

Jan Paweł II

„Chcesz mieć radość wieczną, złącz się z tym, który jest wieczny”.

Św. Augustyn

„Trzeba być szalonym, by nie myśleć o wieczności. W każdej chwili można przekroczyć jej próg”.

August Valensien

„Chrześcijanin musi być w każdej chwili gotów na dwie rzeczy: na przyjęcie Komunii świętej i na śmierć”.

Leon – Joseph Suenens

„Człowieku, nie miej przed oczyma tego, czym jesteś, lecz to, czym będziesz”.

Św. Kolumban

„Będziesz sądzony z tego, coś zaniedbał uczynić a miałeś do tego łaskę”.

Św. Maksymilian Maria Kolbe

„Prawdziwą radość można tu sobie przygotować, ale uzyskać ją można dopiero w przyszłym życiu”.

Św. Augustyn

„Czymże jest życie, choćby najdłuższe, w porównaniu do wieczności? Kroplą wody w morzu”.

Św. Augustyn

„Dobrze jest pamiętać, że mamy prawo obywatelstwa do nieba, Świętych Pańskich za towarzyszy i domowników”.

Św. Edyta Stein

„Pragnę dodać tylko tyle, że z możliwością śmierci każdy zawsze musi się liczyć. I zawsze musi być przygotowany do tego, że stanie przed Panem i Sędzią – a zarazem Odkupicielem i Ojcem. Więc i ja liczę się z tym nieustannie, powierzając ów decydujący moment Matce Chrystusa i Kościoła, Matce mojej nadziei...Pragnę raz jeszcze całkowicie zdać się na wolę Pana”.

Jan Paweł II

„Wszystkie dni są dobre aby się urodzić, wszystkie dni są dobre, aby umrzeć”.

Jan XXIII

„Śpieszmy się kochać ludzi, bo szybko odchodzą”.

Ks. J. Twardowski

„Dla dobrych śmierć jest zaproszeniem do odpoczynku. Dla złych katastrofą”.

św. Ambroży

„Bóg zataił przed nami godzinę naszej śmierci, abyśmy się każdego dnia jej spodziewali”.

św. Augustyn

„Postępuj tak człowiecze, abys życia się nie wstydział, a śmierci nie bał”.

św. Ignacy Loyola

„W chwili śmierci zbieramy to, co zasialiśmy w ciągu życia”.

św. Jan Bosko

„Czym ja jestem, ty byłeś; czym ty jesteś, ja będę”.

św. Sylwester – nad zmarłym.

Odpusty w Kościele

Nauka o odpustach łączy się z tajemnicą Bożego Miłosierdzia. W sakramencie pojednania grzesznik otrzymuje przebaczenie wyznanych grzechów, za które szczerze żałuje. Dzięki temu może on osiągnąć wieczne zbawienie. Uzyskane przebaczenie nie uwalnia jednak od kar doczesnych (czasowych), które spotykają nas za życia lub po śmierci w czyśćcu. Uwolnieniu od tych kar służy właśnie obfity skarbiec odpustów Kościoła.

Odpust jest to darowanie przez Boga kary doczesnej za grzechy odpuszczone już co do winy.

Rozróżnia się odpusty cząstkowe i zupełne (zależnie od tego, w jakim stopniu uwalniają nas od kary doczesnej). Odpusty te może zyskiwać każdy ochrzczony po spełnieniu odpowiednich warunków dla siebie lub ofiarowywać je za zmarłych.

Warunki uzyskania odpustu zupełnego:

- Brak jakiegokolwiek przywiązania do grzechu, nawet powszedniego (jeżeli jest brak całkowitej dyspozycji - zyskuje się odpust cząstkowy)
- Stan łaski uświęcającej (brak nieodpuszczonego grzechu ciężkiego) lub spowiedź sakramentalna
- Przyjęcie Komunii świętej
- Odmówienie modlitwy (np. "Ojcze nasz" i "Zdrowaś Mario") w intencjach Ojca Świętego (nie chodzi o modlitwę w intencji samego papieża, choć i ta modlitwa jest bardzo cenna; modlitwa związana z odpustem ma być skierowana w intencji tych spraw, za które modli się każdego dnia papież. Intencje te są często ogłaszane, m.in. na naszych stronach z kalendarzem na dany miesiąc)
- Wykonanie czynności związanej z odpustem

Ewentualna spowiedź, Komunia święta i modlitwa w intencjach Ojca Świętego mogą być wypełnione w ciągu kilku dni przed lub po wypełnieniu czynności, z którą związany jest odpust; między tymi elementami musi jednak istnieć związek.

Po jednej spowiedzi można uzyskać wiele odpustów zupełnych, natomiast po jednej Komunii świętej i jednej modlitwie w intencjach papieża - tylko jeden odpust zupełny. Kościół zachęca do ofiarowania odpustów za zmarłych (niekoniecznie muszą być to osoby nam znane, nie musimy wymieniać konkretnego imienia - wystarczy ofiarować odpust w intencji osoby zmarłej, która tego odpustu potrzebuje).